

Los Pipitos

Ondersteuning van het Centro Juvenil in Esteli, Nicaragua

Ontwikkelingssamenwerking

Zoals velen van u al weten werven we dit jubileumjaar voor dit project. Tot begin december hebben wij voor dit project 2.957,50 EURO aan giften binnen gekregen. Hierbij zit een flinke bijdrage van Vrouwen voor Vrede te Ridderkerk. Alle gevers hartelijk dank voor uw steun. Mocht u nog geld willen overmaken voor dit project, dan stellen we dat heel erg op prijs.

Het doel is gehandicapte kinderen een plaats te geven in de maatschappij. Los Pipitos is een organisatie voor ouders en hun gehandicapte kind, opgericht in 1990 in Esteli, Nicaragua. Op het ogenblik telt deze vereniging 550 leden. EIRENE ondersteunt Los Pipitos sinds 1992. De stichting wil kinderen in speciale groepen pedagogisch bijstaan en de ouders instrueren hoe zij hun kinderen bij de therapie kunnen helpen. Belangrijke aandachtspunten zijn het instrueren van de pedagogische groepsleidsters en het invoeren van scholings- en opleidingsmogelijkheden voor de kinderen en jongeren.

Sinds 1994 is dit uitgebreid met een programma een ambacht te leren. Daaraan nemen 30 jeugdigen en jongvolwassenen deel in de leeftijd van 15 tot 35 jaar. Deze groep bestaat voor 75% uit vrouwen. 50% van de deelnemers zijn geestelijk gehandicapt, 30% zijn meervoudig gehandicapt. De jongeren krijgen de mogelijkheid individueel begeleid te worden en vervolgens sociaal te integreren. Hiervóór zaten zij thuis opgesloten of probeerden te overleven op straat. In beide situaties stonden zij bloot aan risico's en kregen nauwelijks verzorging.

Medewerkers van Los Pipitos bezoeken gezinnen, die thuis nog gehandicapte kinderen hebben. Zij proberen de mensen te overtuigen hoe belangrijk het is hun kind in een groep te laten meedoen. Op het ogenblik werkt men in het dorp Esteli en zes dorpen in de omgeving. Medewerkers

Mevrouw Rodriguez met een van de kinderen

die regelmatig de dorpen bezoeken geven de ouders van deze kinderen advies en onderhouden het contact met officiële instanties. Regelmatig vinden bijscholingscursussen plaats voor familieleden, de bezoekers in de dorpen 'promotoras' (medewerkers) en vakkrachten.

De ontwikkelingswerker van EIRENE, een sociaal-pedagoge gespecialiseerd in het werken met gehandicapten, heeft vanuit EIRENE een cursus ontwikkeld voor ouders en verzorgers over opvoeding van geestelijk gehandicapten thuis. Veel aandacht besteedt men, samen met de gezinnen, jongeren en kinderen, aan publiciteit. Elke week is Los Pipitos een half uur te horen in een radioprogramma waarin men de doelen van de vereniging uitlegt, de successen vertelt en laat weten wat men in de nabije toekomst van plan is.

Nu heeft men een nieuw projectplan ontworpen, waarvoor de organisatie geld hoopt te krijgen van de Europese Unie. Het doel van dit nieuwe project is een beroepsopleiding voor gehandicapten en niet-gehandicapten, waarbij men vooral let op preventie, rehabilitatie en integratie. Wil men dit doorvoeren dan moet men de voorwaarden van de maatschappij aanpassen aan de mogelijkheden van de gehandicapte. Op deze wijze kan men voor deze jongeren een gelijkwaardige deelname aan het maatschappelijk leven mogelijk maken. Aan vrouwen en meisjes besteedt men in dit project veel aandacht, vooral aan degenen met een

vervolg op pagina 2 (kolom 3)

Inhoudsopgave

Ontwikkelingssamenwerking

- Los Pipitos p. 1

Vrijwilligerswerk buitenland

- Sharon verkast door conflict in Niger p. 3
- Tussenseminar in Nicaragua p. 5

Burgervredeswerk

- Burgervredeswerk als Europese missie p. 5

EIRENE Internationaal

- Jaarvergadering EIRENE Int. p. 6

Jubileum- EIRENE 50 jaar

- De blauwe nomaden van Tin Tabisgin p. 6
- Vacatures p. 7

EIRENE Nederland

- Jubileumsbijeenkomst/Agenda p. 8

Beste Lezers
en Lezeressen,

Het Sarah-jaar 2007 voor EIRENE is snel voorbijgegaan. Bedankt voor uw extra steun die u tot zo ver aan ons jubileum-project "Los Pipitos" heeft gegeven. De uitkomst hiervan vindt u in deze nieuwsbrief. 50 jaar EIRENE laten we natuurlijk niet onopgemerkt voorbijgaan. Op zaterdag 19 januari 2008 bent u dan ook van harte welkom om 50 jaar dienst voor vrede en gerechtigheid op onze jubileumbijeenkomst samen met ons te vieren (programma op achterkant).

De andere datum die u nu al in uw agenda moet noteren is het Pinksterweekend (10-12 mei). Dit jaar zal EIRENE Nederland de organisatie van de pinkster-conferentie in handen nemen en uiteraard zal dit evenement in Nederland plaatsvinden.

Wij er zijn trots op dat we dichterbij een van onze doelstellingen voor 2010, namelijk meer Nederlandse veldwerkers, zijn gekomen. Inmiddels zijn er namelijk vijf (Jeroen Roovers, Sharon Webster, Marieke Zantkuijl, Jacob Koorn en Marja van Deurse) EIRENE-vrijwilligers en ontwikkelingswerkers in het buitenland actief. Lees in onze vrijwilligersrubriek een stuk uit de nieuwsbrief van Sharon die nu al meer dan een jaar in een micro-krediet project in Niger meewerkt en over Marja die zich voor mensenrechten in Nicaragua inzet. Op onze website kunt u meer lezen over onze vijf vrijwilligers.

In de rubriek ontwikkelingssamenwerking vindt u een artikel over Los Pipitos, een project dat we al lang steunen. Verder is er ook een verhaal van twee voormalige vrijwilligers, die in de jaren zeventig in Niger hebben gewerkt.

Over ontwikkelingen binnen EIRENE kunt u lezen in het verslag over de Council (vergadering van alle leden van EIRENE Internationaal).

Ten slotte wil ik u bedanken voor uw support in de vorige jaren, slechts op deze manier kunnen wij ons engagement voor het vredes- en ontwikkelingswerk voortzetten. We hopen dat u in 2008 verder met ons in contact wil blijven en actief betrokken blijft.

Ik wens u veel leesplezier en het uitkomen van (bijna) al uw voornemens voor 2008.

Danijel Horvat
Bestuurslid EIRENE Nederland

vervolg van pagina 1

geestelijke handicap. Deze groep wordt in de maatschappij vaak buitengesloten. Voor hen zijn tot nu toe in Nicaragua nauwelijks uitdagingen.

Het project wil een aanzet geven oplossingen te ontwikkelen die de sociale en economische situatie van de gezinnen met gehandicapten op vele manieren kunnen verbeteren. Wat betreft de sociale situatie van de gehandicapte meisjes en jongens wil men proberen hun zelfbeeld te verbeteren, hun onderwijsniveau te verhogen en hun talenten te ontwikkelen. Hierdoor zijn zij in staat speciale werkzaamheden zelfstandig uit te voeren. Daardoor versterken zij hun eigenwaarde. Dit vergemakkelijkt integratie in de maatschappij. Zij moeten in staat gesteld worden een werkplek te vinden in één van de bedrijven ter plaatse of in het gezin, door daar zelfstandig taken te verrichten en zodoende hun familie persoonlijk of financieel te ontlasten.

Niet-gehandicapte jongeren die in het informele circuit werken of door integratieproblemen hun school niet afgemaakt hebben, moeten kortdurende opleidingen en oriëntatiecursussen kunnen volgen om hun vakbekwaamheid te ontwikkelen. Dit wil men in zes werkplaatsen organiseren. Daar zullen jongeren twee jaar blijven, de tijd hangt af van hun individuele ontwikkelings tempo. Daarnaast wil het centrum de ontmoeting tussen gehandicapten en gewone jongeren stimuleren. Rehabilitatiemaatregelen op verschillend gebied (fysisch, psychisch en egotherapeutisch) ondersteunen de opleidingsmaatregelen en stimuleren de mogelijkheden tot integratie.

Kortom, een project dat uw en onze steun meer dan waard zal blijven.

Katharina Pfortner
Sociaalpedagoge

Jet Visser-Romijn
(samenvatting)

Wilt u helpen?

*Wilt u EIRENE in haar jubileumjaar meehelpen om Los Pipitos extra te ondersteunen? Maak uw bijdrage dan over op **postbankrekening 185 66 60 t.n.v. EIRENE Nederland te Deventer, o.v.v. „Los Pipitos”**. Voor slechts 50 euro kunnen 4 gehandicapte kinderen of jongeren een maand lang in het centrum meedraaien. Met 100 euro kunnen 20 jongeren 6 maanden lang voor hen belangrijke medicijnen krijgen.*

Wilt u voor Los Pipitos een collecte organiseren in uw kerk, of een andere inzamelingsactie organiseren? Neem dan contact op met Hielke Wassenaar, onze vrijwillige coordinator Latijns-Amerika, via hielkesw@hotmail.com.

Sharon verkast door conflict in Niger

Vrijwilligerswerk buitenland

In oktober 2006 vertrok de Nederlandse Sharon Webster als EIRENE-vrijwilligster naar Niger. In haar tweede nieuwsbrief schrijft zij over de invloed van het conflict in het land op haar werk en het dagelijkse leven.

Wat kan ik zeggen? Van de goede voornemens om vaker een nieuwsbrief te schrijven is niet veel gekomen. Dit was deze keer echter niet mijn eigen fout. De afgelopen maanden is er heel veel gebeurd hier in Niger waar ik niet veel aan kon doen. De laatste maanden zat ik in In-Gall waar ik niet altijd elektriciteit had en het leven sowieso al wat trager verloopt. Meer dan 25 vrouwen-groepen hadden een krediet gekregen en Mohamed (manager van de bank) en ik probeerden regelmatig te controleren hoe het ging met de vrouwen. Het werk begon echt goed te lopen en ik kreeg hier ondanks de moeilijke levens- en werkomstandigheden veel voldoening van.

We konden door de controles al enkele problemen bij de vrouwen constateren. In-Gall is een klein dorp en het bleek dat alle vrouwen bijna dezelfde producten produceerden, bijvoorbeeld het maken van prachtige gevlochten matten. Dit zorgde voor een overvloed aan matten, waardoor de prijzen kelderden. Ook werd het duidelijk dat de vrouwen het best elke maand een beetje terug konden betalen, zodat de kosten van de rente aan het einde van de kredietperiode niet al te hoog zouden worden. Het voordeel van werken met vrouwen is dat ze vaak kritischer zijn dan mannen en meer geneigd zijn om het krediet terug te betalen. Het werk ging dus goed lopen en ik kreeg eindelijk het gevoel dat ik wat begon bij te dragen aan het project. Het viel mij echter op dat het werk in Agadez wat stil lag. Normaal gesproken hebben wij 1 keer per 4 maanden

een grote vergadering met alle structuren, maar deze keer duurde het wel heel lang.

Ondertussen waren er steeds meer verhalen in de omloop over een rebellie in de regio. Steeds meer berichten bereikten In-Gall dat rebellen jeeps hadden aangehouden en ingepikt. Aanzienlijk meer militairen werden naar de regio gestuurd en er waren al enkele conflicten geweest tussen de rebellen en het leger met dodelijke afloop. Bandieten profiteerden van de situatie en er waren steeds meer verhalen over mensen die werden overvallen als zij 's avonds met de auto reisden. Rebellen waren ook al een keer Agadez binnengevallen (vliegveld) om een statement te maken dat zij overal zaten. Agadez kreeg een avondklok en toen ik op mijn weg naar Maradi een nacht in Agadez bleef merkte ik dat de sfeer duidelijk anders was.

De situatie begon ook een duidelijke invloed te hebben op het werk van de tweede bank Emzigzan in Agadez en de NGO Takkayt. Het lanceren van de testfase van het nieuwe product krediet in natura lag zo goed als stil. Een andere Nederlandse die al langere tijd daar woont, liet vallen dat bijna alle buitenlanders de stad hadden verlaten

en dat veel internationale NGO's zich hadden teruggetrokken uit de regio. Ik kreeg steeds meer het gevoel dat EIRENE misschien zou zeggen dat het beter was dat ik niet terug zou gaan naar het Noorden. En er werd inderdaad besloten dat ik de komende twee maanden in het Zuiden zou blijven en daarna zou kijken of de problemen opgelost zouden worden. Tijdens de vergadering bleek echter dat de rebellen de verantwoordelijke voor de aanleg van een weg naar de nieuwe uraniummijnen net buiten In-Gall hadden ontvoerd. Dit incident zorgde ervoor dat ik ook niet in In-Gall kon blijven. Ik vond het echt heel erg moeilijk om tijdelijk afscheid te nemen van de mensen.

In de tussentijd zou ik in Dosso blijven bij Hinfani. Ook hier zijn ze bezig met het verstrekken van kredieten, maar dan aan grote groepen. Ook al lag er veel meer werk op me te wachten in het Zuiden, ik moest toch eerst een hele hoop verwerken. Voor mijn gevoel was mijn werk in het Noorden niet af en ik probeerde zoveel mogelijk contact te houden met de mensen en was druk bezig met het vinden van nieuwe fondsen voor In-Gall en eventueel later Agadez. Tijdens deze periode vond ik een klein fonds: Femme et future, een Nederlandse instelling die geld geeft aan

Een van de microkredit-banken in Niger

vervolg op pagina 4

vervolg van pagina 3

vrouwenprojecten. Ik was natuurlijk dolblij dat ik nog wat kon doen voor de mensen in het Noorden, omdat ik erg veel moeite had met het feit dat alle NGO's uit de regio vertrokken. Uiteindelijk leden de gewone mensen hieronder. Ik moest erg wennen aan de regio in het Zuiden, alles is hier namelijk anders. Ik was aangenaam voor een project in de woestijn en was nu terecht gekomen in een veel groener savanneachtig gebied. Werkte ik eerst voornamelijk met Toareg en Wodabee, nu had ik veel meer te maken met de sedentaire Djerma en Haussa. Normaal zou ik helemaal geen moeite gehad hebben om hier te gaan werken, maar ik was met mijn hoofd nog altijd in het Noorden.

Aan het einde van de twee maanden bleek dat de Duitse Ambassade haar onderdanen had verboden om nog boven Touha te reizen en het werd al snel duidelijk dat de situatie niet was verbeterd. Het leven was behoorlijk moeilijk geworden boven Agadez en voedselprijzen rezen de pan uit. Veel inwoners van Agadez en andere dorpen waren de broesse ingegaan en de blanke Toareg waren bang om te worden opgepakt door de politie. Teruggaan naar het Noorden zat er dus niet in en dit vond ik erg moeilijk. Er werd besloten dat ik in Dosso zou blijven en dat ik daar een nieuw huisje zou zoeken.

Vooralsnog heeft de rebellie nog niet heel veel invloed op de dagelijkse manier van doen in In-Gall. De spaarbank in Agadez is echter een heel ander verhaal. De laatste berichten zijn dat de spaarbank het erg moeilijk heeft. Het terugbetalen van kredieten is zo goed als stil komen te staan en veel mensen willen geld opnemen. Dit betekent dat de kas zo goed als leeg is en verdere activiteiten stil liggen. Het is nu zelfs nodig dat EIRENE bijspringt om ervoor te zorgen dat de spaarbank overleeft. Het is nog maar de vraag of dit zal lukken als de

Medewerkster in Sharons project

rebellie nog veel langer duurt. Volgende maand zal er een vergadering worden gehouden over de situatie en natuurlijk hoop ik daar ook bij te zijn.

Ondertussen ben ik weer aan de slag gegaan in het Zuiden. In feite is het een verschil van dag en nacht met waar ik in In-Gall mee bezig was. Was het project daar vooral afhankelijk van vrijwilligers, in Dosso gaat het om gekwalificeerde mensen met een salaris. Waren we in het Noorden vooral bezig met kleine groepjes, in het Zuiden gaat het om groepen van gemiddeld 25 personen. Het grootste verschil is echter dat Teguirguist en Emzigzan bankfilialen zijn met een vast kantoortje waar mensen naar toe moeten komen om hun zaken te regelen. De komende tijd zullen er enkele gesprekken plaats vinden over mijn taken binnen Hinfani. Tot nu toe heb ik een aantal klusjes gedaan en veel geobserveerd. Het was weer heel anders dan de banken. Ben veel mee geweest naar de dorpen, kennis gemaakt met alle unies en in het kantoor met van alles geholpen. In de toekomst zal ik mee helpen met het opstarten van het nieuwe product, de spaarrekening. Ik ga me ook bezig houden met een kwalitatieve evaluatie van het project. EIRENE zal zich in december terugtrekken uit het project en het is dan ook een goed moment om te gaan kijken wat het project nu precies heeft bijgedragen aan de armoedebestrij-

ding rondom Dosso. Het is belangrijk om uit te leggen aan de mensen van het project dat een evaluatie belangrijk is om te leren van fouten en ook kan helpen bij het zoeken van eventuele fondsen. Ik vind het vooral leuk om in het veld te kijken of mensen er echt op vooruit gaan als zij een krediet krijgen. Is dit een duurzame vooruitgang of een tijdelijke oplossing? Ik zal het via mijn onderzoek allemaal gaan bekijken.

Sharon Webster

EIRENE vrijwilligster in Niger

Tussenseminar in Nicaragua

In oktober vond in Las Peñitas (Nicaragua) het tussenseminar plaats voor de 15 vrijwilligers en ontwikkelingswerkers van EIRENE in Latijns-Amerika. Zij waren aangereisd uit Brazilië, Bolivia en natuurlijk Nicaragua zelf.

In kleine groepen hadden de vrijwilligers de mogelijkheid samen over hun verblijf in het buitenland te praten en ervaringen uit te wisselen. Vooral de start als vrijwilliger in een onbekende, afwijkende cultuur eist van hen veel gevoeligheid, flexibiliteit en kracht. Misverstanden en irritaties zijn niet altijd te vermijden. Daarom is de uitwisseling met andere vrijwilligers ook erg belangrijk: op deze manier kunnen ze van elkaar leren en de opgedane ervaringen beter verwerken.

Ook de Nederlandse Marja van Deurse naam deel aan dit seminar. Zij werkt sinds september in Nicaragua voor de organisatie CENIDH, het Centro Nicaraguense de Derechos Humanos. Deze organisatie richt zich vooral op het doel

Marja (tweede van links, eerste rij) met andere EIRENE vrijwilligers

de in de grondwet en in internationale overeenkomsten vastgelegde mensenrechten in Nicaragua gerespecteerd te krijgen. We zijn benieuwd naar haar eerste rondschrijven dat misschien al

in de volgende Nieuwsbrief terecht komt.

Bertram Flesch

Burgervredeswerk als Europese missie

Burgervredeswerk

Het afgelopen jaar is vrij uitvoerig in EIRENE Nieuws bericht hoe we vanuit EIRENE Nederland, NEAG en PBI Nederland proberen om bij Nederlandse politici belangstelling te kweken voor burgervredeswerk. In maart 2007 hebben we gesproken met een aantal leden van de Tweede Kamercommissie voor Buitenlandse Zaken en rond de zomer zijn een aantal van onze suggesties ingebracht in het Kamerdebat met minister Koenders over het Stabiliteitsfonds: een fonds waaruit de minister van ontwikkelings-samenwerking vredesactiviteiten financiert.

Ook op het Europese vlak vinden echter een aantal activiteiten plaats waar we direct en indirect bij betrokken zijn. Zo werd NEAG uitgenodigd om op 6 november jl. deel te nemen aan een hoorzitting over burgervredeswerk van het Europees Parlement dat plaatsvond op initiatief van o.a. Thijs Berman die voor de PvdA/Partij van Europese Socialisten

(PES) in het Europees Parlement zit. In de wandelgangen bleek dat er in het Europees Parlement nog net geen meerderheid is te vinden voor een Europese ondersteuning van burgervredeswerk, maar dat 'we' vlak tegen die meerderheid aan zitten.

Het is dus zaak dat Europese organisaties die zich voor burgervredeswerk inzetten en die samenwerken in het ENCPS (European Network Civil Peace Services) zich al terdege voorbereiden op een concrete vraag vanuit 'Europa'. Op initiatief van van Peaceworkers UK (onderdeel van International Alert) wordt daarom gewerkt aan een Europees register van getrainde burgervredeswerkers die in principe opgeroepen en naar een conflictgebied uitgezonden kunnen worden zodra een groter (of kleiner) project aangepakt moet worden.

Het zou mooi zijn als ook Nederlandse burgervredeswerkers in dit Europees register opgenomen zouden kunnen worden. Daartoe zullen EIRENE Neder-

land, NEAG en PBI Nederland binnenkort een gezamenlijke website opzetten met achtergrondinformatie en aanmeldformulieren. Tevens zal het komende jaar, naast politieke lobby, ook veel aan voorlichting en publiciteit voor (potentiële) belangstellenden gedaan worden. Dat is mogelijk geworden dankzij een subsidie van de NCDO aan de drie samenwerkende organisaties om aandacht te vragen voor burgervredeswerk als Europese missie.

Jan Schaake

Bestuurslid EIRENE Nederland

Jaarvergadering EIRENE Internationaal

EIRENE Internationaal

Deze vergadering vindt plaats op 9 t/m 11 november 2007 in Neuwied. Paul den Hartog en Jet Visser-Romijn van het Nederlandse bestuur woonden hem bij.

Alle activiteiten van het afgelopen jaar werden bekeken. Aan de jubileumviering is in Duitsland uitgebreid aandacht besteed. De diverse activiteiten (symposium in Bonn, Pinksterconferentie in Limburg en een herdenkingsbijeenkomst met demonstratie in Berlijn) hebben gezorgd voor de nodige publiciteit.

Financieel is EIRENE Internationaal wel gezond. Moeilijk is het echter geld te krijgen van fondsen voor Latijns Amerika. Afrika ligt op het ogenblik beter in de markt. Wat ons zorgen baart is dat we voor 55% geld ontvangen van de Duitse staat. Dit brengt ook verplichtingen mee. Verliest EIRENE Internationaal daardoor zijn onafhankelijke positie? Hierover zullen we in 2008 uitgebreid van gedachten wisselen. Ook is het nodig dat we de structuur van EIRENE grondig bekijken en aanpassen aan de huidige situatie.

In Duitsland is er vanuit de regering een nieuw programma gelanceerd "Weltwärts". Men wil jonge mensen tussen 18 en 29 jaar minstens een half jaar en hoogstens twee jaar uitzenden naar Afrika, via de bestaande organisaties, waar EIRENE Internationaal er

een van is. EIRENE heeft mee gedacht in het voortraject en er toe bijgedragen dat men meer aandacht gaat besteden aan voorbereiding en begeleiding. De regering wil het liefst 10.000 jongeren per jaar uitzenden. Voorlopig zal EIRENE met enkele vrijwilligers aan dit programma meedoen. Deze mensen worden waarschijnlijk uitgezonden naar Oeganda en Noord Tanzania. Daar zijn de omstandigheden om te werken makkelijker dan in Niger en Tsjaad.

Het Oostprogramma denkt erover de uitzendduur te bekorten van 18 tot 12 maanden omdat het steeds moeilijker wordt vrijwilligers te vinden die 18 maanden weg kunnen.

Uniek is bij EIRENE dat seniorvrijwilligers ook welkom zijn. Wel blijkt het dat veel mensen informeren (in het afgelopen jaar waren dat er 179), maar uiteindelijk namen er zes deel aan een vrijwilligersdienst. Die duurt nu minstens een jaar. Veel oudere mensen vinden dit te lang. Nu overweegt men mensen die de taal van het land al spreken en ook al een periode in een ander land gewoond hebben de mogelijkheid te bieden een half jaar uitgezonden te worden.

In Afrika is het jubileum in Niger, waar EIRENE vrij veel projecten heeft, ook uitbundig gevierd. Jeroen Roovers, onze Nederlandse ontwikkelingswerker daar heeft een estafetteploeg georganiseerd met 6 atleten uit Dosso naar de hoofdstad Niamey, 136 km. Telkens renderen twee atleten, de volgauto werd bestuurd

door onze vrijwilligster daar, Sharon Webster. Zij hebben de hele nacht gelopen, een stuk van deze estafette kwam op het journaal in Niger. Ook gaf men daar een reportage van de viering, die 's avonds plaats vond. We zagen op de Council hoe de voorzitter van EIRENE Internationaal, de Nederlander Harry Schram, de mensen op de jubileumbijeenkomst in de hoofdstad in het Frans toesprak.

Ook kregen we een indruk van de activiteiten van EIRENE in Nicaragua waar EIRENE eveneens veel aandacht aan het vijftigjarig bestaan besteedde. Daar ondersteunen wij ook veel projecten, onder andere 'Los Pipitos' waarvoor wij dit jaar extra werven.

Opnieuw is Harry Schram gekozen als voorzitter van EIRENE Internationaal. Enkele bestuursleden traden af maar gelukkig zijn alle plaatsen door andere gemotiveerde mensen ingenomen.

Het was goed elkaar te ontmoeten en van gedachten te wisselen. Waarschijnlijk zullen twee mensen van het Nederlandse bestuur actief mee doen aan de gesprekken over structuurverandering. We houden u op de hoogte.

Jet Visser-Romijn

Bestuurslid EIRENE Nederland

De blauwe nomaden van Tin Tabisgin

Jubileum - EIRENE 50 jaar

In het kader van onze jubileum hebben we voormalige vrijwilligers gevraagd om iets over hun ervaringen met EIRENE te schrijven. Onderstaand artikel is van Joke en Coen Reijntjes, die van 1974 tot 1975 werkzaam waren in Niger.

Het was in januari 1975 toen wij, Joke en Coen Reijntjes, opgeleid tot fysiotherapeut resp. landinrichter, afreisden naar Tin Tabisgin, gelegen aan de voet van

het Air gebergte, niet ver van Agadez, in Niger. De streek was door droogte getroffen en 80 procent van het vee (kamelen, koeien, ezels, schapen en geiten), de traditionele bestaansbron van de semi-nomadische bevolking van Toeareg, was hierdoor omgekomen. De Toeareg zijn in Nederland bekend als de blauwe mannen van de woestijn omdat zij traditioneel gekleed gaan in een lang gewaad met zwaard en tulband, blauw geverfd met kleurstof afkomstig van indigo planten.

Een jaar eerder was EIRENE in Tin Tabisgin en nabije omgeving een 'voedsel voor werk' programma begonnen om de Toeareg de moeilijke tijden door te helpen en meer weerstand te geven tegen volgende droogten. Er werden dammetjes aangelegd om het schaarse regenwater op te vangen waardoor het grondwater zou stijgen. Door nieuwe putten aan te leggen kon dit gebruikt worden voor het irrigeren van kleine tuinen waar een deel van de bevolking van zou

kunnen leven. Ook werden er bomen en struiken gepland voor veevoer, brandhout, vruchten en medicijnen. Voor de bouw van de dammen en putten en het planten van de bomen kregen de Toeareg voedsel en geld om van te kunnen overleven. Een door de Toeareg zelf gerunde landbouw coöperatie zou het inkomen van de bevolking nog verder kunnen verhogen. Een mooi concept maar zouden deze van elders meegebrachte ideeën hier ook werken? Waren de Toeareg bereid om deze in Westerse ogen goede maatregelen ook over te nemen om zodoende groene oases te creëren die hun bestaan veilig zouden stellen? Voorwaarde was natuurlijk wel dat de zich snel voortplantende geiten onder controle werden gehouden om de vegetatie een kans te geven zich duurzaam te herstellen. Met veel enthousiasme begonnen wij samen met collega's uit Duitsland, Frankrijk en later Canada deze strategie uit te voeren. De Toeareg vonden dit allemaal prima zolang ze maar hun voedsel en geld kregen. Tuinieren was voor hen een bekende manier om in geval van nood te kunnen overleven. Maar het werd wel gezien als slavenwerk, geschikt voor de 'zwarte' bevolking uit het zuiden, maar waar de 'blanke' Toeareg zich eigenlijk te goed voor voelden. Eigenlijk wilden de meeste Toeareg het liefst weer met een kudde vee rond trekken om te genieten van hun vrije bestaan als

nomadische herders. Waarom zou je investeren in dammen, putten en bomen als de grond niet van jou is en bomen vanzelf groeien als Allah dat wil?

Het resultaat van al ons werk onder de hete zon was dan ook niet zo geweldig. Maar dankzij het project overleefden de meeste Toeareg in Tin Tabisgin de droge jaren en konden op het laatst weer min of meer op eigen houtje hun bestaan voortzetten met een kleine kudde geiten of een tuin.

Voor onszelf was het een indrukwekkende tijd die ons latere leven sterk bepaald en verrijkt heeft. We werden geconfronteerd met het harde en onzekere bestaan van de Toeareg. Een wereld met andere spelregels en een voor ons soms onbegrijpelijke cultuur en religie. Maar we genoten ook van de puurheid en pracht van de mensen en de natuur. Hierdoor leerden we onze eigen cultuur te relativiseren en respect te hebben voor andere culturen die niet zomaar willekeurig zijn ontstaan, maar voortgekomen zijn uit over de eeuwen verzamelde levenslessen over hoe mensen het beste in harmonie kunnen (over)leven in de lokale omstandigheden. Eerbied hebben voor de natuurkrachten en als gemeenschap daar je leven naar richten. Dank betuigen aan Allah, die geeft en neemt, Al Hamdu'illaih!

Er gaat nu nog steeds bijna geen dag voorbij zonder dat we op een of andere

Menata, Menata en Marijoke (v. r. n. l.)

manier met de Toeareg of het 'leven in basis omstandigheden' geconfronteerd worden. Niet alleen omdat wij twee van onze kinderen een Toeareg-naam hebben gegeven en wij ons vele jaren hebben ingezet voor EIRENE Nederland en voor die organisatie onder andere vele lezingen en een mobiele tentoonstelling over de Toeareg hebben georganiseerd, maar ook omdat Coen zich professioneel nog steeds met traditionele culturen en landbouw in de tropen bezig houdt. Dankzij de Toeareg zijn wij bewuste wereldburgers geworden!

Joke en Coen Reintjes

Voormalige EIRENE vrijwilligers

Vacatures

Stagiaires of medewerkers gezocht in het kader van het vrijwillig sociaal jaar in Neuwied

Taken: Voorbereiden van informatiebijeenkomsten en sollicitatiedagen, telefoon- en postafhandeling, assisteren bij seminars, etc.

Adviseur (m/v) organisatieontwikkeling en burgervredeswerk.

Ter ondersteuning van de nationale coördinatie met lokale partner-organisaties in Tsjad ten behoeve van onze programma's die een bijdrage willen leveren aan het oplossen van conflic-

ten over natuurlijke hulpbronnen (Médiation entre Eléveurs et Cultivateurs – MEC)

Adviseur (m/v) m.b.t. decentralisatie en conflicten over natuurlijke hulpbronnen (Burgervredesdienst – ZFD)

Voor het project "Werken aan het oplossen van conflicten die verband houden met de plaatselijke herindelings binnen de regio Tèra / Niger"

Uitgebreide informatie vindt u op www.eirene-nederland.org

Bovenstaand artikel van Joke en Coen is één van de 18 bijdragen van oud-vrijwilligers in het jubileumboekje. Wilt u meer verhalen van voormalige vrijwilligers lezen? Bestel dan ons jubileumboekje met berichten en foto's uit 50 jaar vrijwilligersdienst!

Het boekje is gratis. U kunt hem aanvragen via mail (info@eirene-nederland.org) of post.

50 jaar

Vanuit een principe van actieve geweldloosheid ondersteunt EIRENE op het noordelijk en zuidelijk halfrond initiatieven, die zich voor geweldloze conflictoplossing en een duurzame en rechtvaardige ontwikkeling inzetten.

EIRENE Nederland is onderdeel van EIRENE Internationaal.

Postbanknr. 185 66 60
t.n.v. EIRENE Nederland
te Deventer

(giften zijn aftrekbaar van de belasting)

Postadres:

Postbus 1528, 3500 BM Utrecht

Telefoon: (030) 271 43 76

Email: info@eirene-nederland.org

Web: www.eirene-nederland.org

Internationale Oecumenische
Vredesdienst

EIRENE-nieuws verschijnt 4x per jaar.

Redactie: Liseth Meijer. **Vertalingen:**
Bart van Kreel. **Layout:** Bertram Flesch

Antwoordformulier

- Ik steun het werk van EIRENE!
Noteer me als lid
(minimaal 15 euro/jaar)
- Ik ken meer mensen die interesse hebben in EIRENE! **Stuur me** **extra nieuwsbrieven** toe om aan hen door te geven
- Ik heb **interesse in een vrijwillige vredesdienst in het buitenland.** Houdt me op de hoogte van ontwikkelingen.
- Ik wil een **EIRENE-avond organiseren in mijn gemeente.** Neem contact met me op.

naam + adresgegevens:

e-mail adres:

EIRENE Nederland 50 jaar

EIRENE Nederland

U heeft al de uitnodiging voor onze jubileumbijeenkomst ontvangen. Zoals beloofd hier nog wat meer informatie over het programma:

Vrede als Europese missie

50 jaar in dienst voor vrede en gerechtigheid

zaterdag 19 januari 2008

vanaf 14 uur (zaal open vanaf 13.30) tot 17 uur (borrel na afloop)
in het JacobiTheater, St. Jacobstraat 12, Utrecht

Programma:

- 13.30 uur inloop/ zaal open
- 14.00 uur welkom en inleiding op de dag door dagvoorzitter Jan Schaake
- 14.15 uur politieke ronde:

Drie politici - Mariko Peters (GroenLinks - toegezegd), Thijs Berman (PvdA - gevraagd) en Joël Voordewind (ChristenUnie - gevraagd) gaan met elkaar en met de zaal in discussie over een drietal stellingen.
- 15.15 uur koffie/ thee pauze
- 15.30 uur informatieve en interactieve workshops over drie concrete burgervredeswerk-projecten

1.) Verzoeningswerk in Noord-Ierland
2.) Conflictantering in Tsjaad
3.) Vredeswerk in Atjeh
- 16.45 uur Afronding
- 17.00 uur Borrel

Agenda

EIRENE Nederland

1 februari 2008

Deelname aan de informatie-markt "Jij, naar het buitenland?!" op 1 februari 2008 georganiseerd door de Gemeentebibliotheek Utrecht. Uw mogelijkheid om ons persoonlijk te ontmoeten en meer over het vrijwilligerswerk van EIRENE te ervaren.

Het geheel vindt plaats in de Centrale Bibliotheek, Oude Gracht 167 Utrecht.

10/11/12 mei 2008

Pinksterconferentie EIRENE Internationaal in Baarlo, bij Venlo.

Het thema is "Minder is Meer – Meer is Minder". We gaan ons verdiepen in duurzaamheid, gerechtigheid in de wereldhandel en burger-vredeswerk. Daarnaast is er tijd voor ontmoeting en gesprek.

Houdt u de datum vrij. In de volgende Nieuwsbrief staat een uitgebreid programma.